

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 50 (591)

Субота, 23 грудня 1978 року

Ціна 2 коп.

Про призначення виборів до Верховної Ради СРСР десятого скликання

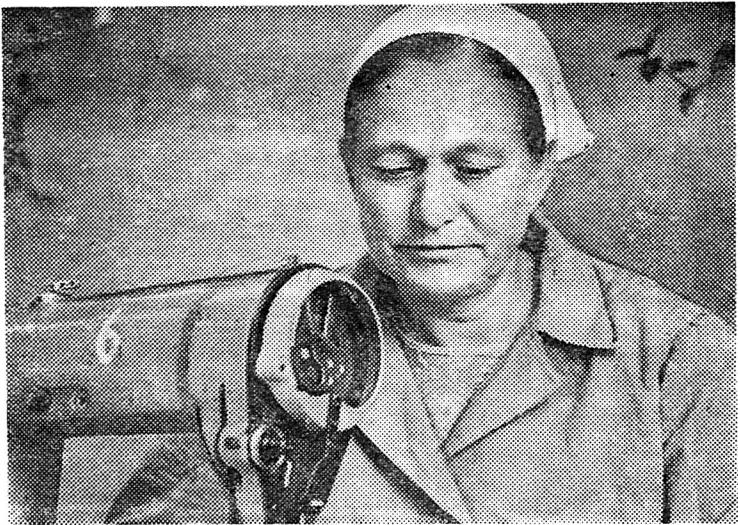
Відповідно до статті 90 Конституції (Основного Закону) СРСР і статті 12 Закону СРСР «Про вибори до Верховної Ради СРСР» Президія Верховної Ради

СРСР постановила призначити вибори до Верховної Ради СРСР десятого скликання на неділю, 4 березня 1979 року. (ТАРС).

Про виборчі округи по виборах до Ради Союзу і Ради національностей Верховної Ради СРСР

Президія Верховної Ради СРСР відповідно до статті 110 Конституції СРСР і на підставі статей 13 і 14 Закону СРСР «Про вибори до Верховної Ради СРСР» утворила 750 виборчих округів по виборах до Ради Союзу. Президія Верховної Ради СРСР відповідно до статті 110 Конституції СРСР і на підставі статей 13 і 15 За-

кону СРСР «Про вибори до Верховної Ради СРСР» утворила 750 виборчих округів по виборах до Ради Національностей. (ТАРС).

Дати продукції більше, кращої якості, з меншими затратами — під таким девізом трудиться одна з кращих швачок рукавичної дільниці Сумського учбово-виробничого підприємства Ніна Миколаївна Нікітас. Кожну робочу зміну вона завершує із виконанням завдання на 120 процентів. Її наполеглива самовіддана праця є хорошим прикладом для багатьох трудівниць УВП.

На знімку: Н. М. Нікітас.

Фото М. ІОСИПЕНКА.

НА ВИЩІЙ РІВЕНЬ

З пленуму облвідділу УТОГ

На пленумі Одеського облвідділу УТОГ йшла мова про завдання культзакладів, відділів та первинних організацій УТОГ у формуванні в трудящих комуністичного ставлення до праці у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і X з'їзду УТОГ.

Як відзначалося, виховний арсенал культзакладів області значно збагатився в ході підготовки до першої річниці Конституції СРСР, святкування 60-річчя ВЛКСМ та 61-ї річниці Великого Жовтня.

Позитивний досвід комплексного підходу до виховання членів УТОГ напромаджено Одеським міським і міждрайонними відділами області. На високому рівні проводить міський відділ тематичні вечори «Від усієї душі», присвя-

чені людям праці, зустрічі з делегатами партійних з'їздів, учасниками Великої Вітчизняної війни, діячами науки і культури.

В доповіді і у виступах було вказано на недоліки в ідеологічній роботі на місцях.

Пленум прийняв рішення спрямоване на покращення ідеологічної роботи.

Важливим завданням культзакладів, відділів і первинних організацій області, всіх членів УТОГ, як вказувалося на пленумі облвідділу, є виконання рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС, положень і висновків, що містяться у виступі на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва.

Г. ЮХИМЕНКО.

ЛІТОПИС ТРУДОВОГО ПОДВИГУ

Теоретична конференція за новим твором Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва «Цілина», в якому показано героїзм партії і народу під час освоєння цілих земель Казахстану, проведена в школі-інтернаті № 97 м. Одеси.

Ця книга викликала живий інтерес і гарячий відгук в серцях всього педагогічного колективу.

На конференції своїми враженнями від читання книги поділилися Ж. С. Войничкова, В. І. Шеїн, Г. І. Сухенко, Л. П. Титова, О. О. Крупкіна, Л. М. Подушкіна, Т. М. Шостак, М. П. Белякова, Н. І. Яковенко та інші.

Твори Леоніда Ілліча Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина» мають неопіненне значення для покращення ідейно-виховної роботи.

О. САМОЙЛЕНКО, заст. секретаря парторганізації Одеської школи-інтернату № 97.

ВІДЗНАКИ КРАЩИМ НАСТАВНИКАМ

За велику роботу по комуністичному вихованню гідної зміни робітничого класу постановою президії Української республіканської ради професійних спілок і бюро Центрального Комітету ЛКСМ України Дипломом «Кращий наставник молоді» нагороджено:

Алфімову Ларису Пилипівну — прасувальницю Львівського швейного підприємства «Силует»

Богдана Миколу Івановича — майстра Дніпропетровського вагоноремонтного заводу

Бондар Світлану Олександрівну — робітницю Гайсинської швейної фабрики Вінницької області

Ванька Віталія Степановича — бригадира малярів Херсонського суднобудівного заводу «Паллада»

Васильєву Єльвіру Олександрівну — швею Кам'янець-Подільського учбово-виробничого підприємства Хмельницької області

Власова Сергія Григоровича — слюсаря виробничого об'єднання «Ждановтяжмаш» Донецької області

Вознюка Дмитра Яковича — коваля Одеського заводу імені Жовтневої революції

Деменко Марію Павлівну — майстра Полтавського учбово-виробничого підприємства № 1

КРАЇНА РАД: НОВИНИ ДНЯ

КНИГИ ПЕРШОДРУКАРІВ

КОСТРОМА. Однією з найбільш рідкісних книг у російській історії вважається «Апостол», надрукований у 1574 році у Львівській друкарні основоположником вітчизняного друкарства Іваном Федоровим. Це видання, що дійшло до наших днів у ліченій кількості примірників, можна побачити на виставці стародрукарів, яка відкрилась тут в історико-архитектурному музеї-заповіднику. Експонують с «Євангеліє» 1575 року, надруковане у Вільно сподвижником І. Федорова Петром Мстиславцем, «Соборне уложення» — перше зведення законів Росії, що зійшло з друкарського верстата в 1649 році, твори відомого громадського діяча і письменника XVII століття Симеона Полоцького та інші рідкісні видання.

ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

Дніпродзержинськ (Дніпропетровська область). «Плавку покоління» провели на доменній печі № 3 заводу імені Дзержинського молоді сталевари Магнітогорська, Новокузнецька, Запоріжжя, Жданова, Руставі, Сумгаїта і Дніпродзержинська. Звареним на спільній вахті металом вони салютували всесоюзному патріотичному клубові трудової слави «Прометей», який тут відкрився. Юність країни прийняла на Батьківщині товариша Л. І. Брежнєва естафету від військово-патріотичного клубу «Ма-

ла земля», створеного у вересні в місті-герої Новоросійську.

ЩЕ ОДНА ТУРБОТА ФІРМИ

КИШІНІВ. Свої магазини має тепер у містах республіки аграрно-промислове об'єднання «Молд-плодоовочпром». Ця фірма, що відповідає за виробництво, заготовлю, переробку і поставку плодів та овочів у промислові центри країни, взяла на себе ще одну турботу — торгівлю. Саме в цьому колектив бачить один з головних шляхів розв'язання надзвичайно важливого завдання — доведення сільськогосподарської продукції до споживача з найменшими втратами, що підкреслювалось на листопадовому (1978 р.) Пленумі ЦК КІРС.

За кожним магазином об'єднання закріплені господарства-постачальники. Ритмічність поставок забезпечується централізованою диспетчерською службою.

Є ДВАДЦЯТЬ МІЛЬЯРДІВ

Світлодарське (Донецька область). З випередженням графіка на Вуглегірський ДРЕС вироблено двадцятий з початку року мільярд кіловат-годин електроенергії. Колектив цієї великої теплової станції, виведеної в нинішній п'ятирічці на повну потужність, досяг проектних показників також по витраті палива. Менш як за три роки його зекономлено понад 110 тисяч тонн, що дорівнює місячному видобутку великої шахти.

(ТАРС—РАТАУ).

ДО 325-РІЧЧЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ УКРАЇНИ З РОСІЄЮ

У ВІНОК ДРУЖБИ РЕСПУБЛІК - СЕСТЕР

Нові постановки п'єс «Богдан Хмельницький» Олександра Корнійчука, «Захар Беркут» Івана Франка, «Навіки разом» Любомира Дмитерка та інших творів поповнили репертуар театрів у нинішньому сезоні, ідейно-тематичну спрямованість якого визначає підготовка до 325-річчя возз'єднання України з Росією.

Дальшому поліпшенню патріотичного та інтернаціонального виховання трудящих служитимуть змістовні експозиції в Переяслав-Хмельницькому історичному музеї і Державному історичному музеї УРСР. Нові документи, реліквії минулого і сучасності вийдуть в експозиції інших історичних краєзнавчих музеїв республіки.

У дні торжеств почнеться огляд сільської художньої самодіяльності, в концертних залах прозвучать нові кантати, ораторії, пісні українських майстрів музики, що ставлять чуття єдиної родини.

Підготовка до ювілейної дати

ознаменується широким культурним обміном. Особливо урочистим і яскравим буде традиційний Всеукраїнський фестиваль мистецтв «Київська весна—79». Він збирає на берегах Дніпра кращі виконавські сили України і Росії, вилетять в радісну симфонію їх творчих перемог.

Скульптори і архітектори нашої республіки візьмуть активну участь у створенні пам'ятників і пам'ятних знаків, що увічнять вікомні події в історії двох народів.

Торжеству лєнінської національної політики КПРС, успіхам трудящих УРСР в економіці і культурі, досягнутим у сім'ї братніх народів СРСР, будуть присвячені наукові конференції, семінари, тематичні вечори. Вони пройнуть у навчальних закладах, клубах і будинках культури, бібліотеках, музеях міст і сіл республіки.

(РАТАУ).

АТОММАШ»: Є ПЕРША ЧЕРГА!

Волгодонськ, Ростовська область. Колектив будівників «Атоммашу» рапортував про дострокову здачу в експлуатацію виробничих потужностей по випуску 3 мільйонів кіловат реакторного устаткування для атомних електростанцій. Стала до ладу перша черга найбільшого в світі заводу по виробництву атомних реакторів, будівництво якого передбачене рішеннями XXV з'їзду КПРС.

З цією чудовою трудовою перемогою всіх учасників спорудження заводу «Атоммаш» поздоровив товариш Л. І. Брежнєв.

(ТАРС).

нічого підприємства № 2
Полякову Марію Гнатівну — швею Уманської швейної фабрики імені газети «Правда» Черкаської області

Савченка Миколу Олексійовича — слюсаря Львівського виробничого об'єднання «Мікроприлад»

Савчук Надію Андріївну — швею Луцького швейного виробничого об'єднання «Волинь»

Солдатова Геннадія Миколайовича — токаря Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»

Тугай Ірину Григорівну — майстра Івано-Франківського учбово-виробничого підприємства

Халаїмова Віктора Антонівича — слюсаря Ворошиловградського заводу імені В. І. Леніна

Шамраєнка Віктора Валентинівича — бригадира столярної бригади Сумського машинобудівного виробничого об'єднання імені Фрунзе.

Дрібнюка Анатолія Дмитровича — слюсаря Одеського виробничого об'єднання «Електрик»

Кривошубенка Володимира Івановича — слюсаря Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»

Кривницького Леоніда Пантелейовича — столяра Миколаївського учбово-виробничого підприємства

Машкіна Юрія Всеволодовича — токаря Харківського заводу транспортного машинобудування імені Малишева

Майдебуру Григорія Максимовича — інженера-конструктора Київського авіаційного виробничого об'єднання

Михайлюк Тамару Петрівну — плетельницю Чернівецького учбово-виробничого підприємства

Ножку Станіславу Петрівну — швею Харківського учбово-вироб-

РИТМІЧНІСТЬ І ЯКІСТЬ

На Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» відбулися відкриті партійні збори по питаннях якості продукції і ритмічності роботи цехів, дільниць.

Доповідач — головний інженер В. Я. Кучер розповів, що вже зроблено в цьому напрямку. Зокрема, відзначив він, введено в дію новий інструментальний цех, створено ремонтно-механічну дільницю. Розроблено 30 стандартів підприємства. Серед них: облік і аналіз браку, вхідний контроль сировини, матеріалів і комплектуючих виробів, положення про особисте клеймо, забезпечення контролю за їх виконанням. Відділ технічного контролю визначає коефіцієнт якості роботи цехів, і він враховується при підведенні підсумків змагання за кожний місяць.

Вперше за час існування об'єднання в 1978 році 15 робітникам присвоєно звання «Відмінник якості» з правом працювати з особистим клеймом. Наприклад, цієї честі удостоєні токарі інструментального цеху І. Добжанський і М. Радчин, шліфувальник Г. Танасенко, слюсарі-інструментальники П. Невеличко, В. Мартинів.

У липні електроустановочний виріб ШСВ-20 був атестований на державний Знак якості, а в листопаді чотирьом швейним виробам присвоєна перша категорія якості.

З метою забезпечення високої якості в об'єднанні проведена значна робота для поліпшення умов праці. Створена центральна заводська лабораторія, оснащена новими приладами, розроблена і затверджена методика забезпечення контролю аналізів. Це ж зроблено і в метрології.

В результаті всіх цих заходів якість продукції підвищилася. Якщо в 1977 році об'єднання одержало шість рекламцій і чотири заборони на виробу, то в 1978 році рекламцій і штрафних санкцій не було.

Поліпшенню якості сприяло і те, що за провідними дільницями закріплені висококваліфіковані досвідчені спеціалісти для подання допомоги і ведення контролю. Багато з них — комуністи.

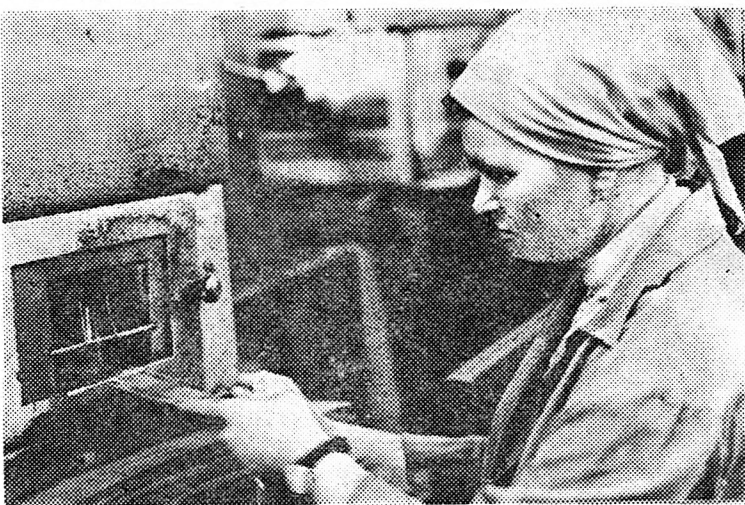
Доповідь В. Я. Кучера доповнили виступаючи, які висловили ряд критичних зауважень і внесли свої пропозиції. Так, диспетчер М. Горєва запропонувала практикувати звіти начальників цехів на партійних зборах, начальник ВТК Я. Л. Дризлик — більше приділяти уваги наочним засобам пропаганди якості роботи підрозділів і служб, забезпечити контроль. Начальник відділу стандартизації Л. А. Сискова висловила думку, щоб роботи по забезпеченню ритмічності проводити у строгій відповідності з стандартом підприємства «Забезпечення ритмічності виробництва», що дасть можливість уникнути простоїв і необхідності працювати в понадурочний час.

Майстер ВТК механо-складального цеху В. М. Шостак запропонував більше пред'являти вимог до служби матеріально-технічного постачання, яка несвоєчасно забезпечує цехи всім необхідним (ящикова тара, картонні коробки тощо).

Збори прийняли рішення, спрямоване на подальше підвищення ритмічності і поліпшення якості продукції.

Ю. КРИКЛИВИЙ.

м. Одеса.

Штампувальниця Ворошиловградського УВП Анастасія Кузьмівна Белофанова — одна з кваліфікованих робітниць, ударниці комуністичної праці. Вона — переможець у соціалістичному змаганні 1975—1976 років, торік за високі виробничі показники одержала урядову нагороду — медаль «За трудову доблесть». Нині вже тривалий час працює в рахунок 1979 року.

Анастасія Кузьмівна веде активну роботу в цеховому комітеті профспілки, є учасницею художньої самодіяльності Будинку культури глухих, виступаючи в спектаклях драматичного гуртка.

На знімку: А. К. Белофанова.
Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

НАДОЛУЖИМО ВТРАЧЕНЕ

Перетворюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС про підвищення ефективності виробництва і якості роботи, колектив Кіровоградського УВП на початку 1978 зобов'язався завершити план третього року п'ятирічки до 25 грудня і реалізувати понадпланову продукцію на 20 тисяч карбованців. Але факти свідчать, що підприємство працює неритмічно, з перебоями.

— Протягом 1978 року УВП тричі не справлялося з виконанням плану з обсягу реалізації готової продукції. Чим можна пояснити такі зриви в роботі колективу?

Так розпочалася розмова кореспондента «Нашого життя» з директором Кіровоградського УВП Цукановим Г. П.

— У лютому підприємство реалізувало товарів на 89 тисяч карбованців, тобто недодало до плану 13 тисяч, по валовому вироб-

ництву завдання було виконано на 96,1 процента.

Причиною невиконання плану з обсягу реалізації стало те, що замовники — молокозаводи не оплатили наших рахунків через відсутність у них коштів, хоч підприємство своєчасно відправило їм продукцію. Невиконання плану по валовому виробництву пояснюється в основному відсутністю фондів на алюмінієвий лист, що йде на виготовлення піддонів настільних і настінних підставок для сушіння тарілок. Тільки в кінці місяця, при сприянні ЦП УТОГ, ми одержали цей лист від Черкаського облмісцевпрому і, звичайно, надолужити упущене в лютому вже не змогли.

У липні план з обсягу реалізації готової продукції не виконано з аналогічних причин. Хоч продукція була відвантажена в кінці червня — на початку липня, проте деякі молокозаводи змогли розрахуватися з нами лише в серпні. Зокрема, Алексинський молокозавод заборгував Кіровоградському УВП 3,2 тисячі, Тамбовський — 6,1 тисячі, Орський — 3,1 тисячі карбованців. Виконання плану по валовому виробництву було зрване в липні тому, що Дніпропетровський завод металевих виробів не поставив своєчасно дріт діаметром 4,5 міліметра. В результаті цього мали місце простой.

— А яка причина невиконання плану в листопаді?

— Знову ж замовники через відсутність коштів не оплатили поставлену продукцію, хоч УВП заздалегідь відвантажило її.

— Як іде випуск продукції в грудні?

— З 17 робочих днів цього місяця, що вже минули, колектив простояв два дні через відсутність проводу. Поки що підприємство згідно виділених фондів на 1978 рік недоодержало 338 тонн проводу і 65 тонн катанки. Працюємо, так би мовити, «з коліс». Але в результаті вжитих заходів в найближчі два-три дні ми одержимо ці матеріали, фонди на які нам довгий час не вдавалося реалізувати.

— Що робиться для того, щоб до кінця року підприємство успішно виконало виробничі завдання?

— Колектив настроєний по-бойовому. У ці дні всі трудяться з повною віддачею сил, випереджаючи виробничий графік випуску продукції. Зразки самовідданої праці показують М. Дишлевий і А. Рясний із зварювальної, Н. Петренко з дільниці ширпотребу, Н. Мисюк з заготівельної, Н. Куренков, Д. Заніздра, В. Буров, Н. Нефедов, Д. Кипань з оцинкувальної дільниці та багато інших.

До кінця грудня підприємству необхідно реалізувати продукції на 130 тисяч карбованців, враховуючи заборгованість за листопад в розмірі 10 тисяч карбованців. За станом на 19 грудня замовники вже оплатили рахунки підприємства на 113 тисяч карбованців, до завершення річного плану залишається реалізувати виробів ще на 17 тисяч карбованців.

У ці дні адміністрація та громадські організації підприємства вживають всіх заходів, щоб успішно справитися з річним завданням по випуску та реалізації виробів.

Розмову вів
Р. ПАВЛЕНКО.

Ударно трудяться робітниця Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства Ганна Савоник, Марія Олійник, Зінаїда Шульгіна і Антоніна Вериги (на знімку зліва направо). Вони достроково завершили свої особисті завдання трьох років десятиї п'ятирічки і нині працюють в рахунок 1979 року.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА

Щороку в грудні разом з усіма братніми народами великого Союзу РСР трудящі України святкують річницю проголошення Радянської влади утворення своєї народної держави — Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Соціальне і національне визволення, справжнє щастя всім народам нашої країни, у тому числі й українському, принесла Велика Жовтнева соціалістична революція. Перемога збройного повстання в Петрограді, історичний II з'їзд Рад поклав початок встановленню Радянської влади на місцях по всій величезній Росії. Робітники, найбідніше селянство, революційні солдати на Україні піднялись на боротьбу за справу Великого Жовтня. «Шлемо свій братерський привіт революційним борцям за народні ідеали», — говорилося у резолюції мітингу харківських робітників 25 жовтня 1917 року, — і їх боротьбу з ворогами народу підтримавши всіма силами і засобами. «Всі як один на підтримку героїчного революційного пролетаріату Петрограда, вимагайте переходу влади в руки Рад», — писав у своєму зверненні до трудящих Катеринославський комі-

25 грудня 1917 року на Україні була проголошена Радянська влада

ЛЕНІНСЬКИМ ШЛЯХОМ

тет більшовиків 27 жовтня 1917 року.

Досить швидко в ті дні Радянська влада була встановлена в ряді міст і районів пролетарського Донбасу. Але на більшій частині території України революційний рух трудящих за Радянську владу настановив на шалений опір білогвардійської і буржуазно-націоналістичної контрреволюції, меншовиків і правих есерів, які підтримували її. Особливо небезпечні були українські буржуазні націоналісти, що видавали себе за «українських соціалістів», «друзів народу» і групувалися навколо Центральної ради. Підтримувані всеросійською білогвардійщиною та іноземними імперіалістами, вони спробували захопити владу на Україні в свої руки.

Більшовики під керівництвом ленінського Центрального Комітету партії мобілізували трудящих на ліквідацію цієї небезпеки. Вони проводили в масах величезну агітаційну і організаторську роботу. Організовувались перевибори Рад, з яких трудящі вигнали націоналістів, меншовиків і есерів,

змінювались загони Червоної гвардії і революційні військові частини. Уже з початку листопада почалася велика різнобічна робота по підготовці і скликанню Всеукраїнського з'їзду Рад.

Боротьби за перемогу соціалістичної революції на Україні неослабну увагу приділяли Центральному Комітет РСДРП(б), Рада Народних Комісарів, особисто В. І. Ленін. Величезну роль відіграв написаний ним 3 грудня 1917 року і направлений на Україну від імені Раднаркму «Маніфест до українського народу з ультимативними вимогами до Української ради». Підкреслюючи, що все, що стосується національних прав і національної незалежності українського народу, визнається Радою Народних Комісарів одразу ж, без обмежень і беззастережно, Маніфест викривав буржуазно-націоналістичну Центральну раду, її антинародну, контрреволюційну політику.

В авангарді боротьби за владу Рад йшов героїчний пролетаріат Донбасу, Харкова, Катеринослава

та інших промислових центрів України.

24—25 грудня в Харкові відбувся Перший Всеукраїнський з'їзд Рад, який проголосив Україну Республікою Рад. З'їзд прийняв рішення про встановлення федеративного з'язку Радянської України з Російською Радянською Федеративною Соціалістичною Республікою. Рада Народних Комісарів Росії в спеціальній телеграмі вітала утворення на Україні справді народної Радянської влади і обіцяла уряду братньої республіки повну і всемірну підтримку в справі боротьби за мир, а також у справі передачі всіх земель, фабрик, заводів і банків трудящим.

Перемога Великого Жовтня, яку відстояли і закріпили трудящі під керівництвом ленінської партії більшовиків, стала корінним переломом в історичних долях як українського, так і всіх інших народів нашої країни. «Ставши на шлях будівництва нового соціалістичного суспільства», — говорив товариш Л. І. Брежнев, — український на-

род у братній сім'ї соціалістичних націй здобув те, за що він боровся його кращі представники, — свободу від гніту і експлуатації, свою національну соціалістичну державність, вільний розвиток своєї багатогранної культури, економічне процвітання рідної землі. За 61 післяжовтневий рік більш як у 90 разів зросло в республіці промислове виробництво, більш як потроїлась продукція сільського господарства. До революції троє з кожних чотирьох жителів України були неписьменними. Тепер у республіці суцільна грамотність, а з кожних ста працюючих 78 чоловік мають вищу і середню освіту. Вільним і щасливим життям живе український народ, який здійснив завдяки Жовтню свою вікову мрію про воз'єднання всіх земель у складі єдиної держави.

61-у річницю встановлення Радянської влади трудящі України зустрічають новими успіхами у боротьбі за виконання історичних рішень XXV з'їзду КПРС, за побудову комунізму. У цих успіхах — торжество і продовження справи Великого Жовтня, заповідь наших нових перемог.

Ю. ШИЛОВЦЕВ,
кандидат історичних наук.

МАЙСТЕР — КЕРІВНИК, ВИХОВАТЕЛЬ

На підприємствах Товариства працює більше трьохсот командирів середньої ланки, які безпосередньо перебувають у середовищі виробничого життя, своєю організаторською і виховною діяльністю, особистим прикладом справляють великий вплив на весь трудовий процес.

Більшість майстрів об'єднань і УВП мають вищу і середню спеціальну освіту, частина — практики. Їх ініціатива і пошук спрямовані на дальший розвиток соціалістичного змагання, прискорення технічного прогресу, впровадження передових методів роботи, раціональне використання потужностей, підвищення продуктивності праці, виховання у кожного трудівника почуття господаря на виробництві. Саме завдяки вмінню майстрів мобілізувати свої колективи на ударну працю наші підприємства успішно справляються з планами десятиріччя.

В пам'яті кожної людини назавжди залишається перший трудовий день. І першими зустрічають на-

вачка на підприємстві, допомагають йому словом і ділом майстри, бригадири. Його успіхи у праці, відповідальність за доручену справу, характер взаємин з товаришами багато в чому визначається саме порадами безпосередніх керівників.

Недавно я був присутнім на першому знайомстві майстра нашого УВП І. Н. Циховського з учнем виробничого навчання. Задумався, чи раціонально в одну мить зняти з новачка психологічне навантаження, відчуття, яке характерне кожній людині, що вперше з'являється в новому колективі. І нічого дивного не було, коли я дізнався, що новачок уже через місяць виконував денне завдання при добрій якості.

Майстри дільниць виховують у молодих робітників дух колективізму, почуття обов'язку і відповідальності за доручену справу, вміння дорожити честю свого колективу.

На Черкаському УВП майже половина робітників оволоділа су-

міжними професіями, що дає змогу працювати значно ритмічніше, особливо влітку, коли з різних причин не працює частина людей (відпустки, змагання, праця в колгоспах і т. д.). Більше третини працівників столярно-складального цеху трудяться з особистим клеймом, що підвищує їх відповідальність за якість продукції.

Сьогодні, коли багато робітників вже мають середню, а то й спеціальну середню освіту, вимоги до майстрів постійно зростають. Проте робота, яка проводиться в Товаристві у напрямку підвищення ролі майстра, ще не піднята на належний рівень. Не скрізь створені необхідні умови для їх плідної діяльності.

Мають місце випадки, коли майстри змушені витрачати багато часу непродуктивно, займатись сторонніми справами на шкоду виконанню своїх прямих обов'язків. Інколи керівники підприємств приймають рішення, що стосується робітників, без участі їх безпосередніх керівників, що негативно впли-

ває на зміцнення авторитету майстра.

Сьогодні як ніколи зростають вимоги щодо перепідготовки, підвищення кваліфікації майстрів. На жаль, вони ще не в достатній мірі одержують правові знання. Особливо треба приділити увагу курсам перепідготовки, питанню вироблення у майстрів навичок в організації праці і виховній роботі. Майстер є одночасно організатор і педагог, вихователь.

Необхідно також більше заохочувати майстрів, сміливіше їх висловувати на більш відповідальні посади, ефективніше проводити змагання за звання «Кращий майстер-вихователь».

В умовах сучасної науково-технічної революції, що спонукає постійно вдосконалювати свої знання, професійні навички, роль і значення майстра, як керівника, організатора, вихователя трудового колективу, зростає. Дальше піднесення активності середніх командирів трудових колективів сприятиме підвищенню ефективності і якості роботи.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського
облвідділу УТОГ.

НА КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Бринський А. П. По той бік фронту. В двох книгах. Книга друга. К., Політвидав України, 1978.

Перша книга спогадів Героя Радянського Союзу А. П. Бринського, колишнього командира партизанської бригади, вийшла в світ українською мовою в 1976 році. У другій книзі розповідається про діяльність бригади на території Ровенської й Волинської областей і в Польщі з лютого 1943 до липня 1944 року. Автор переконливо показує бойове інтернаціональне братерство радянських людей з антифашистами інших країн у спільній боротьбі проти фашистів.

Мішкевич Г. І. Гордість партії. К., Політвидав України, 1978.

Діячі партії, які безпосередньо вчилися і працювали під керівництвом В. І. Леніна, особливо дорогі для кожної радянської людини. До цієї плеяди професійно-революціонерів належить Іван Васильович Бабушкін, життя і революційної діяльності якого присвячена ця книга.

Виходець з селянської сім'ї, робітник, він у 90-ті роки входив до марксистського гуртка, яким керував В. І. Ленін.

Боротьба за ленінські ідеали стала справою всього його життя. Скрізь, навіть у заслання, він організував марксистський гурток. У Єкатеринославі заснував місцевий «Союз боротьби за визволення робітничого класу», в Читі очолював збройне повстання проти фашизму.

Соратник В. І. Леніна і по діяльності в Петербурзькому «Союзі боротьби», і по ленінській «Іскре», він став, як писав В. І. Ленін, «гордістю більшовицької партії».

Радянські свята і обряди в комуністичному вихованні. К., Політвидав України, 1978.

За роки Радянської влади в нашій країні склалося чимало нових обрядів та свят, які своїм глибоким змістом утверджують норми комуністичної моралі. Автори пропонованої книги в науково-популярній формі розповідають про радянські свята й обряди, підкреслюють їх ідейну спрямованість та інтернаціональний характер, наголошують на їх виховній функції.

Степаненко В. І. Балада о хлебе. М., «Сов. Россия», 1978.

Автор цієї повісті добре знає сільське господарство, чудових людей радянського села. Книга народилася в результаті поїздки по Росії, зустрічей з людьми, роздумів. Людина і земля. Земля і хліб. Хліб і життя... Всі ці поняття нероздільні. Хлібне колосья, яке прикрашає Герб нашої Батьківщини, стало символом її миру, багатства, благополуччя. І людям, особливо молодому поколінню, необхідно знати і пам'ятати родослів'я Хліба, знати нелегку і героїчну історію боротьби орача за «хліб насущний». Книга ілюстрована кольоровими фотографіями.

Шестаковский А. Ф. Дружбы созидательная сила. М., «Моск. рабочий», 1978.

Брошура написана у формі репортажу. У ній розповідається про багаторічну дружбу, розвиток соціалістичного змагання між трудівниками підмосковного колгоспу «Плამя» і колгоспу «Дружба» Київської області, які поклали початок широкому змагання інших господарств, районів, Московської і Київської областей.

Организационно-уставные вопросы КПСС. Справочник в вопросах и ответах. М., Политиздат, 1978.

У цьому виданні даються відповіді на питання, котрі найчастіше виникають у практиці організаційно-партійної роботи або зв'язані з тлумаченням окремих положень Статуту КПРС.

Довідник підготовлений з урахуванням матеріалів XXV з'їзду КПРС, постанов і Рішень ЦК КПРС, нової Конституції СРСР про облік членів і кандидатів у члени КПРС. Відповідно до побажань читачів у нього включено ряд нових запитань і дано відповідей на них. Поновлено фактичний матеріал.

Якщо ви не зможете придбати потрібні вам видання у місцевих книгарнях, пропонуємо звернутися письмово до київського магазину «Книга — поштою» (252117, Київ-117, вул. Попудренка, 26).

ЖОДНОГО ВІДСТАЮЧОГО ПОРУЧ

На зліт передовиків промисловості і сільського господарства, що відбувся у Миколаївському будинку культури, зібралося близько 70 чоловік.

З доповіддю «Нова людина — нове ставлення до праці» виступив голова обласного відділу М. Д. Сіренко. Учасники зльоту обмінялись досвідом роботи, розповіли про досягнення своїх підприємств, колгоспів. Тваринник колгоспу імені Синякова Вознесенського району В. І. Барановський сказав:

— Я працюю в колгоспі з 1945 року. Нині — на відгодівлі великої рогатої худоби і домігся доброго приросту живої ваги 750 грамів. На заклик партії і уряду про піднесення сільського господарства я зобов'язався довести добовий приріст до одного кілограма.

Робітник Чорноморського суднобудівного заводу, голова первинної організації УТОГ К. В. Підтикан у своєму виступі сказав:

— Важко без хвилювання передати вдячність нашій партії і уряду за турботу про глухих. На завод я прийшов учнем. Здобувши потрібну спеціальність, сам тепер навчаю молодих. Всі 130 членів УТОГ заводу сумлінні в роботі. Нам створено чудові умови для проведення відпочинку і ми не залишилися в боргу перед Батьківщиною. Ми пишаємося тим, що кораблі, котрі борознять моря і океани, створені руками робітників нашого заводу.

Зліт прийняв звернення до всіх членів нашого Товариства в якому закликав: активніше передавати досвід і знання молодим робітникам, боротися за те, щоб не було жодного відстаючого поруч, конкретними ділами відповісти на турботу партії.

П. МАСЛЕННИКОВ.
м. Миколаїв.

ЗГАДУЮТЬ УЧАСНИКИ БОЇВ

Вже стали традиційними зустрічі учнів Одеської школи-інтернату № 97 з Героями Радянського Союзу, ветеранами війни та праці. Вони мають велике значення для юних, виховують у них любов до Батьківщини.

Хвилюючими були спогади Героя Радянського Союзу, інваліда Великої Вітчизняної війни, учасника боїв під Одесою та Сталінградом, колишнього командира 422-ї стрілецької дивізії В. Н. Коваленка та командира танку С. Г. Прокопчука, зустріч з якими нещодавно відбулася.

Розповіді про патріотизм — надійна школа виховання. Вони вчать дружбі, самовідданості, пошані до відомих і невідомих героїв, які захистили наше щасливе сьогодення.

Учні школи-інтернату подякували В. Н. Коваленку і С. Г. Прокопчуку за розповідь і прийняли їх в почесні піонери. А вихованці 4-Б класу вирішили боротись за право називати свій піонерський загін іменем Героя Радянського Союзу Василя Наумовича Коваленка.

О. САМОЙЛЕНКО.

Високою продуктивністю праці відзначається штампувальниця запорізького учбово-виробничого підприємства Лариса Йосипівна Белікова. Два десятиріччя працює вона в колективі, досконало оволоділа спеціальністю. Змінні завдання виконує на 130 процентів при відмінній якості виробів, є однією з правофлангових соціалістичного змагання. Вона завоювала високе звання ударника комуністичної праці і з честю його виправдовує.

На знімку: Л. Й. Белікова.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Багато років працює на Сумському учбово-виробничому підприємстві швачка-мотористка Олена Іванівна Мірошченко. Вона систематично виконує змінні завдання на 130 процентів, іде із значним випередженням виробничого графіка. Передовий робітниця присвоєно високе звання ударника комуністичної праці, вона заслужила загальну пошану в колективі.

На знімку: (зліва направо) технолог Катерина Іванівна Зіненко і О. І. Мірошченко обговорюють чергове виробниче завдання

Фото Й. МІНЬКА.

НА ТЕМИ МОРАЛІ

„ОПІКУНКА“

Нині пристрасті трохи пригасли. Наталка з Софією Петрівною ніби в злагоді. Але чи на довго це?

А причина їхніх сварок, які тривають уже три роки, ось у чому. Наталка — молода робітниця УВП, зустрічалася з хлопцем. Квартири у неї не було і вона вирішила знайти самотню жінку похилого віку, стати опікункою, прописатися в неї, а потім...

Але не будемо поспішати. Розповімо все по-порядку. Таку жінку Наталка знайшла. Це була Софія Петрівна, котра багато років пропрацювала на УВП. Пенсіонерка по старості, вона тяжко захворіла і їй загрожувала повна сліпотата. І в цю тяжку мить її життя прийшло сонечко — Наталка, яка добровільно взяла на себе всі турботи по догляду за хворобливою старенькою.

Поки та лежала в лікарні, «опікунка» не гаяла часу: прописалась у квартирі. Потім показала свою натуру: «Ти — сяка-така» — говорила вона Софії Петрівні, яка їй годиться у бабусі.

«Чому це я такою стала? Я ж для тебе нічого поганого не зробила? — дивувалася старенька. — Не хочеш, іди живи собі окремо».

«Ще чого захотіла? Це тебе треба відправити у будинок пристарілих!»

«А чого мені туди йти? У мене є хата, є пенсія. Я й так проживу».

Отак сварилися вони, аж доки діло дійшло до товариського суду

на УВП (справа в тому, що малоосвічена Софія Петрівна спробувала довести свої права кулаками). На суді старій жінці довелося прилюдно просити прощення у своєї «чужої» квартирантки.

Після товариського суду ворогуючі сторони притихли. Приїхала Наталчина мати, помирила їх. Та тривало це недовго. Як тільки мати поїхала, Наталку мов гедзь укусив. Вона стала знущати над старенькою. Остання ж, розуміючи, що ні сварками, ні кулаками правоти не доведеш, попросила людей написати від її імені позов у народний суд міста про виселення квартирантки. Суд виніс вирок: Наталку не виселяти, бо серед документів є довідка про побої, нанесені Софією Петрівною своїй «опікунці». Софія Петрівна пішла шукати захисту в обласному суді. Вищестояча інстанція вирок народного суду залишила в силі.

І тоді жінка в пориві розпачу не знала що робити. Оце така спокійна старість випала на її долю. Знову закрутилось колесо ворожнечі. Втрутилися представники громадськості. На деякий час у хаті Софії Петрівни стало тихіше...

А далі що? А те, що Наталка мріє стати самостійною господаркою у квартирі і, домагаючись цього, забула про добро і справедливість, честь і гідність, совість і обов'язок. Слід нагадати їй про ці моральні категорії.

Л. ЛЮДНА.

Підсумки огляду

У Київському палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся семінар членів редколегії стінних газет облвідділу УТОГ.

Його учасники прослухали лекцію: «Роль стінної преси в кому-

ністичному вихованні трудящих та завдання редколегії на 1979 рік», а також ознайомились з аналізом стіннівок за нинішній рік.

Б. ПЕТРЕНКО.

НА ДОПОМОГУ ГРОМАДСЬКИМ КОРЕСПОНДЕНТАМ НАПУТНІ ПОРАДИ

Ось і закінчилася публікація наших бесід з громадськими кореспондентами. Можна б і поставити крапку. Та все ж кортить сказати ще декілька напутніх слів. Бажаючи це посилюється подіями останніх років, новими зверненнями на шляхах комуністичного будівництва, рішеннями партії і завданнями, що стоять перед засобами масової інформації та пропаганди. Мимоволі пригадуються слова товариша Леоніда Ілліча Брежнєва, сказані ним на листопадовому (1978 р.) Пленумі ЦК КПРС про те, що «нерідко газетним матеріалом, передачам по телебаченню і радіо не вистає переконливості і серйозних узагальнень, вони перевантажені загальними фразами, які нічого не дають ні розуму, ні серцю».

Докір серйозний і справедливий, і нам, громадським кореспондентам, також слід над ним замислитись і зробити належні висновки. Адже разом з журналістами і публіцистами ми теж пишемо історію сучасності і повинні писати її так, щоб наші виступи на сторінках друкованих органів, у радіо і телевізійних передачах мали вплив на формування громадської думки, на розум і серце кожної людини — будівника нового суспільства. При цьому слід мати на увазі, що читач наш виріс, змужнів, він озброєний знаннями культури і науки, за його плечима великий досвід, багатшим став його духовний світ, і тому на нього впливатимуть такі виступи, що містять в собі цікаві факти і роздуми, до того ж викладені змістовно і емоційно наснажені.

Чи завжди ми пишемо так, як треба і про те, що треба, чи завжди наші дописи задовольняють редакцію, а отже і читачів? Мабуть, ні. А редакція чекає від нас цікавих і змістовних розповідей про людей, які є уособленням нашого, радянського способу життя, про все нове, що народжується у житті, та й про те, що заважає нам рухатись вперед. Тем багато і актуальність кожної з них визначається потребами життя, партійними документами, настановами і вказівками партійних і державних діячів. Щоб бути у руслі са-

мого життя, слід постійно озброювати себе знаннями і завжди дивитись вперед. Громадський кореспондент, як і вся преса, повинен вести за собою маси, а не плентатись у хвості подій. Він має бути першовідкривачем на сторінках газет, у радіо і телевізійних передачах. Істину цю слід засвоїти раз і назавжди, і постійно орієнтувати себе на пошук. Пошук заради кількох рядків для газети, а отже і для загального добра.

Вагомість слова громадського кореспондента багато в чому залежить ще й від його активної життєвої позиції. Що це означає? Насамперед, бути в усьому ідейно переконаним і завжди у трактуванні подій і фактів виходити з марксистсько-ленінських позицій, з інтересів нашої, комуністичної справи, в ім'я її торжества. А звідси й непримиренність до ворожих нам ідей, до антиподів соціалістичної моралі, активна боротьба за втілення в життя політики партії. Громадський кореспондент не може бути інертним і байдужим, коли йдеться про неподобства і порушення соціалістичних законів і норм життя, йому чужа обивательська приказка «моя хата з краю», йому до всього є діло і завжди його перо повинно бути напоготові, щоб вплинути на стан справ і тим сприяти формуванню громадської думки.

Активна громадянська позиція виявляється також і в тому, що для позаштатного кореспондента інтереси суспільства, колективу над усе, і у своїх виступах він виходить саме з цього, а не керується якоюсь власною неприязню або особистими міркуваннями. Він не може тримати каменя за пазухою і вдаватися до помсти, — такі прийоми протипоказані радянській журналістиці. В усьому бути щирим, правдивим і відвертим, відкрито ділитися своїми враженнями, висловлювати свої міркування, не чекаючи виступу на сторінках газети, завжди прислухатись до голосу товаришів і якомога краще використовувати їх думки і пропозиції у своїх кореспонденціях.

Нарешті, не може бути мови про активність позиції, якщо громадський кореспондент не доводить справу до кінця, тобто не бореть-

ся за дієвість своїх виступів у пресі, не викриває тих, хто затискує критику, переслідує авторів критичних матеріалів. Звичайно, тут потрібні певні сміливості і рішучість, але без цих рис взагалі важко уявити собі активіста радянської преси, інакше нема чого братися за перо. Окрім того, слід мати на увазі, що на сторожі інтересів громадського кореспондента стоять радянські закони, і перш за все — Конституція нашої країни, яка суворо карає тих, хто переслідує за критику. А без критики нам не можна, вона є рушійною силою у нашому поступі вперед.

А ще важливо постійно вдосконалювати свою майстерність. Тобто, прагнути писати так, щоб збуджувати думку у читача, впливати на нього, на його розум і серце, щоб він не залишався байдужим до викладеного. Успіху тут досягає лише той, хто не заспокоюється на досягнутому, постійно прагне до якнайкращого викладу думок, дбаючи про стислість і змістовність. Дбаючи не про зовнішню красивість стилю, а компетентність і обізнаність в тому, про що пишеш, вміння цікаво викласти факти і належно їх оцінювати, вчитись узагальнювати, робити висновки, виробляти рекомендації, якщо виникне потреба. При цьому, звичайно, прагнути до формування власного стилю викладу думок, щоб образним влучним словом вплинути на читача. Відтак усі ми разом і громадські кореспонденти, і журналісти — як два крила одного птаха, будемо сприяти дальшому підвищенню ролі засобів масової інформації і пропаганди в комуністичному будівництві.

Наостанку хотілося б знати думку наших активістів про видруковані бесіди, про їхні побажання щодо дальших шляхів навчання. Буде приємно, коли наші активісти зроблять правильні висновки з викладеного і будуть частіше писати до газети. В цьому і вбачаємо головну мету наших бесід. Хай щастить вам на цьому важливому громадському суспільно-політичному поприщі!

Г. ВАРТАНОВ,
доктор історичних наук.

ПІЯЦТВУ — БІЙ!

Чарка... для апетиту

Серед деякої категорії людей склалася хибна звичка — пити чарку до обіду, щоб, мовляв, був добрий апетит. Інші не уявляють собі зустрічі з друзями та сімейних свят без вживання великої кількості алкогольних напоїв.

На перший погляд ніби нічого поганого в цьому немає. Випив чоловік чарку, другу. Він нікого не зачіпає, не бешкетує, але це глибоко помилкова думка. Часте вживання винно-горілчаних напоїв, пива з часом призводить до захворювання на хронічний алкоголізм.

У стані гострого сп'яніння трапляються злочини, автодоржні пригоди з сумними наслідками. На ґрунті пияцтва розпадається сім'я і страждають діти. Навіть одна чарка горілки, ота, «для апетиту», може завдати непоправної шкоди людині. Наявність найменшої дози алкоголю в організмі знижує концентрацію уваги, уповільнює координацію рухів та швидкість реакції, що негативно впливає не тільки на продуктивність праці, а й може призвести до травми на ви-

робничстві.

Все це добре відомо читачам газети і тому я, як лікар, зупинюсь на тих шкідливих наслідках для здоров'я людини, що їх викликає постійне вживання алкогольних напоїв.

Перш за все зазначу, що алкоголь негативно впливає на всі без винятку органи та системи організму людини, особливо згубно діє на спадковість, призводячи до появи на світ неповноцінних дітей — розумово відсталих, з наявністю різних дефектів обміну. Це в свою чергу викликає в них хронічні захворювання печінки, серця та появу інших недуг. Однією з причин народження слабких, хворих на епілепсію та схильних до шизофренії дітей є те, що в родині хтось з батьків хворий алкоголізмом.

У дорослих людей вживання винно-горілчаних напоїв негативно впливає на центральну нервову систему, викликає захворювання серця та судин, шлунково-кишкового тракту, ендокринної системи, а

ПИТИ ЛИШЕ У ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Відомо, що у деяких європейських країнах продаж спиртних напоїв обмежено. Наприклад, у Фінляндії на кожного покупця заводиться спеціальна картка з фотографією на право придбання «веселого зілля», за якою не можна купити більше встановленої на місяць кількості пляшок.

Стосовно тих країн, де немає подібних обмежень, вони ревниво стежать: у кого п'ють більше.

Пальма першості належить малонаселеній Гренландії. Згідно з доповіддю датського уряду кожний гренландець віком понад 14 років споживає 18,5 літра спиртного на рік. У самій Данії, де кілька банок пива на день вважається звичайною справою, на душу населення припадає близько 12 літрів міцних напоїв. Щоправда, датський уряд завершує розробку законопроекту за прикладом своїх

Чемпіон — наймолодший учасник

У Київському палаці культури імені А. В. Луначарського завершився чемпіонат облспортфедерації з шахів. Два кандидати у майстри спорту і 12 першорозрядників взяли участь у чемпіонаті.

В останньому турі наймолодший кандидат у майстри спорту Дмитро Соловйов вміло атакував суперника і виграв у першорозрядника В. Смеля, здобувши звання чемпіона Київської облспортфедерації з шахів. Д. Соловйов набрав 11 очок з 13 можливих. Він не програв жодної партії.

Першорозрядник Олексій Мусієнко на другому місці. У нього 10,5 очка. На 2 очка відстав від Мусієнка Петро Бондаренко.

Ці спортсмени стали призерами і одержали право на участь у республіканських змаганнях наступного року.

Ю. ЗУЄВ,
майстер спорту СРСР.

М. СІМФЕРОПОЛЬ. Біля пам'ятника Богдану Хмельницькому.
Фото О. ШУСТА.

ПОРТРЕТ

Рік за роком спішать уперед,
Залишають нам спомини, дати.
Я дивлюся на батьків портрет,
Що висить над покуттям у хаті.
Чи весна, чи холодна зима
Закружляє метелиці люто —
Все кричить мені тиша «нема»!
Тільки в батькову вірю присутність.
Чую голос: «То гарно, синок,
Що ти честь зберігаєш і досі...»
Лиш була оступлюся на крок,
Як ловлю в його погляді осуд.
Я з доріг повертаю назад
І до отчого лину порогу.
Я питаю у батька порад,
Як питають завжди у живого.
Так, ворожий шматочок свинцю

У далекому сорок четвертім
Обірвав хутко пісню бійцю,
Та путі не закрив у безсмертя.
Батько з нами, як нинішній світ,
В думі колоса і материнки,
Бо пульсує, продовжує рід
У мені його добра кровинка.
Якщо ж знов затуманиться синь,
Обрій світлий захлипа грозою,
Я на спалений кинусь полин,
Свого сина прикрию собою.
Хай лепече безжурно дитя,
Хай сміються із сонцем обоє,
Бо вмирали батьки за життя,
Щоб сини виростали без воєн.
Костянтин ЛАЗАРЕНКО.
Вінницька обл.

Успішно навчаються в Дніпропетровському планово-економічному технікумі, де створено групи глухих, члени УТОГ Н. Трофимова і Г. Івлева (на знімку зліва направо). Вони дружать між собою, допомагають одна одній в оволодінні знаннями, щоб стати справжніми спеціалістами своєї справи.

Н. Трофимова та Г. Івлева активну участь беруть в громадському житті технікуму.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

НОВИНИ

КИЇВ «СТАРІЄ» НА СТОЛІТТЯ

Свій 1500-літній ювілей, що намічався згідно з відомими до-сі літописними даними приблизно через сто років, Київ відзначає уже в нинішньому століт-

ті. До такого висновку прийшли археологи столиці України, закінчивши дослідження матеріалів, одержаних під час останніх розкопок на території міста.

ІНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18, редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.